

Jak... zmanipulovat zmanipulované volby

 zvedavec.news/komentare/2024/11/10276-jak-zmanipulovat-zmanipulovane-volby.htm

Zde se budeme věnovat **jemným detailům toho, jak je možné mít „volby“, které neznamenaají téměř nic.**

O čem mluvíme, když mluvíme o falšování voleb

Nejprve si musíme ujasnit, co máme na mysli, když mluvíme o „falšování voleb“.

Kontrola výsledku voleb je poměrně jednoduchý, až vulgární proces. Stačí zmanipulovat sčítání hlasů a/nebo jednoduše lhát o výsledku.

Avšak provést to efektivně – zfalšovat volby s co nejmenším úsilím a tuto skutečnost zamaskovat, je obtížnější.

Stručně řečeno, pokud jsou vaše zmanipulované volby zcela závislé na prostém falšování hlasovacích lístků, udělali jste něco špatně. Pokud chcete spolehlivě a důsledně kontrolovat výsledky svých „voleb“, musíte být kreativnější.

Drtivou většinu své práce před volbami budete věnovat přípravě půdy, budování infrastruktury a mazání veřejnosti.

Samotné hlasování je konečným cílem na dlouhé cestě, která začíná...

1. Systémem

„Kdyby hlasování něco změnilo, postavili by ho mimo zákon.“

Vaší prioritou při budování systému by mělo být vytvoření infrastruktury, kterou volby výrazně neovlivní.

Nevolení státní úředníci, zpravodajské agentury, vojenští důstojníci, soudci, nevládní organizace, korporátní zájmy a lobbistické skupiny by měli tvořit trvalé základy mocenské

struktury, zatímco „volení úředníci“ by v ideálním případě měli být pouhou výkladní skříní a tapetou s nulovou možností jednat nezávisle.

Poté, co jste tímto způsobem vytvořili skrytou mocenskou strukturu, která fakticky zaručuje, že volby nikdy nebudou schopny cokoli smysluplného změnit – což můžeme nazvat vaším „hlubokým státem“ -, je třeba se pustit do vytváření „demokracie“, která tuto skutečnost maskuje.

Konstrukce vaší „demokracie“ může efektivně řízené volby rozhodnout nebo zničit. Řídit se našimi radami ohledně volebního systému, který použijete, může kontrolu výsledků vašich „voleb“ učinit relativně bezproblémovou.

Pro začátek byste měli usilovat o to, abyste svému hlubokému státu přidělali co nejméně práce. Stát je velký a složitý celek a efektivní mikromanagement milionů a milionů jednotlivých hlasů je náročný na pracovní hodiny a lidskou sílu.

Právě zde přichází ke slovu váš „hlasovací systém“, který by měl fungovat nikoliv tak, že zfalšuje a zmanipuluje každý jednotlivý hlas, ale tak, že **naprostou většinu těchto hlasů vzájemně zruší.**

Pomocí vašeho plně kontrolovaného „systému dvou stran“ (bod 2) byste se měli snažit dosáhnout stavu, kdy se hlasovací záměry většiny vždy poměrně rovnoměrně rozdělí mezi dvě nesmyslné „volby“.

Můžete to udělat pomocí třídních nebo rasových nebo genderových zpráv, na tom nezáleží, jen aby jejich rozhodnutí bylo učiněno v rané fázi a mělo tendenci tak zůstat.

V podstatě potřebujete situaci, kdy zhruba 49 % obyvatelstva bude volit tým červených a 49 % tým modrých.

To pak vytváří vaše bájně „rozhodující voliče“ – zbývající 2 % voličů, o jejichž hlasy se budete muset zajímat. Můžete jim říkat „swing states“ nebo „floating voters“ nebo nějakou vlastní terminologií.

To, o co tímto způsobem usilujete, jsou „volby“, které rozhoduje co nejmenší počet hlasů.

Jakmile budete mít tento systém vytvořený, musíte začít přemýšlet o politických stranách.

2. Strany

„Ničeho se neděsím tolik jako rozdělení republiky na dvě velké strany.“

Podstatnou součástí vašeho kontrolního mechanismu je, jak bylo zmíněno výše, „systém dvou stran“. V ideálním případě by se jednalo o dokonalou, ale nesmyslnou binárku, ale tato metoda může absorbovat několik symbolických možností „třetích stran“ za předpokladu, že zůstanou čistě menšinovými volbami.

Ve skutečnosti může být umožnění rozšíření několika „nezávislých“ nebo „divokých karet“ dokonce prospěšné, a to z několika důvodů.

- posilují zdání skutečné demokracie, přičemž zůstávají do značné míry bezvýznamné, protože výše zmíněné zakotvení znamená, že nikdy nezískají žádnou vážnější pozici.
- protože vměstnání vašich dvou velkých stran mezi stranu „*zabijte bohaté a sněžte jejich děti*“, na levici a stranu „*upalte všechny tmavší než šedá na stupnici barev Dulux*“, na pravici jen dělá vaše dvě ‘SKUTEČNÉ’ strany rozumnějšími a „bezpečnějšími“.
- Beznadějné menšinové třetí strany mohou fungovat jako dobré houby hněvu a záchranné ventily pro lidi, kteří možná začínají prokoukávat váš zmanipulovaný systém.

Samozřejmě, pokud to děláte důkladně, budete pravděpodobně kontrolovat i třetí strany. Ale to není podstatné a v zásadě se budete chtít soustředit na Velkou dvojku.

Vytvoření vaší Velké dvojky je relativně snadné, koneckonců máte peníze a moc a (díky vašim procesům filtrování kandidátů, bod 3) máte celou politickou třídu, která se věnuje honbě za těmito věcmi.

Privést obě Velké dvě strany pod svůj prapor je snadné. Těžší je **zdokonalit dovednost vzít dvě téměř identické věci a nějak je přimět, aby vypadaly nejen odlišně, ale i diametrálně odlišně.**

Důležitou roli zde bude hrát váš tisk. Musí informovat pouze o drobných rozdílech, a zcela ignorovat nebo opomíjet zjevnou skutečnost, že obě strany se shodují ve všech hlavních otázkách.

DŮLEŽITÉ – Nezpochybnitelné předpoklady, které drží váš systém v chodu, fungují pouze tehdy, pokud zůstávají nezpochybnitelné, a zůstávají nezpochybnitelné pouze tehdy, pokud si je lidé neuvědomují.

To je hlavním účelem dvou velkých stran, omezit výběr a kontrolovat veřejný diskurz – a přitom se tvářit, že dělají pravý opak.

Když tisk diskutuje o dvou velkých stranách, měl by místo o faktech mluvit o špatně definovaných pojmech. Používejte slova jako „progresivní“, „liberální“, „tradiční“ a „zdravý rozum“. Slova s relativním kvalitativním významem na rozdíl od objektivní kvantitativní hodnoty.

Zaměřte se na estetické, povrchní rozdíly. Kontrastní barvy a ikonografie. Ujistěte se, že cílí na různé základny a demografické skupiny, abyste podpořili ono zakotvení 50/50, o kterém jsme hovořili v bodě 1.

Poznámka na okraj: Jednou z dalších výhod těchto dvou téměř identických stran, které neustále předstírají, že jsou polárními protiklady, je to, že když potřebujete něco opravdu prodat všem,

můžete strany sjednotit v „dvoustranické podpoře“ a tisk může danou záležitost prodat jako „tak důležitou, že se na ní shodnou i červení a modří“.

3. Kandidáti

„Pokud vlastníte všechny na volebním lístku, nemusíte nic falšovat.“

Takže máte zavedenu mocenskou strukturu, která funguje nezávisle na všech „zvolených“ úřednících, máte volební systém, který lze snadno ovlivnit oběma směry, a máte dvě strany tak téměř identické, až je to jedno.

Ale stále potřebujete skutečné – pro nedostatek lepšího slova – „lidi“, kteří by plnili roli „vůdce“. To jsou vaši kandidáti, soubor potenciálních loutek, z nichž vybíráte.

Dobrou zprávou je, že tento proces je částečně automatizovaný prostřednictvím samovýběru. **Povrchní narcisté, kteří usilují o mocenské pozice, jsou přesně ten typ lidí, které chcete mít na svém seznamu.**

Pro udržení statu quo je nezbytné, aby KAŽDÝ kandidát na vysokou politickou funkci prošel určitou úrovní filtrace, než bude mít obyčejný člověk možnost zaškrtnout své jméno na volebním lístku.

- **Peníze. Váš systém musí zajistit, aby se nikdo nemohl ucházet o vysokou funkci, aniž by za ním stálo HODNĚ peněz.** Protože vy a vaši třídní spojenci kontrolujete všechny peníze, které stojí za to kontrolovat, v podstatě to znamená, že nikdo nemůže kandidovat na úřad bez vašeho souhlasu.
- **Vzdělání a školení.** V rámci své mocenské struktury byste měli investovat prostředky do vzdělávacího systému. Měli byste vybírat potenciální „vůdce“ již v rané fázi a řídit jejich rozvoj prostřednictvím stáží a „programů excelence“ atd.

Jak lidé postupují tímto systémem, musíte jim nabídnout příležitosti, jak se zkompromitovat – morálně i finančně. Každý, kdo těchto příležitostí nevyužije, musí být okamžitě odmítnut a jeho kariéra zastavena nebo omezena.

Pouze ti kandidáti, kteří jsou ochotni se zkompromitovat, postoupí na další úroveň.

Tím se jednak odstraní nevhodní uchazeči, jednak se získá důležitý kompromat pro budoucí užitečnost. Vaše zpravodajské agentury by měly vést aktuální dokumentaci o potenciálních kandidátech. Záznamy sloužící k tomu, co by se dalo vulgárně označit jako „uplácení“ a/nebo „vydírání“.

My dáváme přednost termínu „mrkev a klacek“.

4. Tisk

Blíží se den voleb. Dlouhodobé plánování je hotovo. Máte politický systém imunní vůči změnám, volební systém, kde je většina hlasů irelevantní, téměř identické politické strany prosazující vámi zvolený program trochu jinými slovy a užší seznam kandidátů, které jste vybrali ručně a které můžete snadno ovládat pomocí mrkve nebo klacku.

Když se však chystá skutečné hlasování, je to všechno pro tisk druhořadé.

Spolupracující tisk je jedním ze základních pilířů vašeho politického systému (bod 1) a jeho vytvářením se zde zabývat nebudeme, to je jiná lekce na jindy.

Pro účely této lekce budeme předpokládat, že **vaše aktiva „hlubokého státu“ vlastní a provozují naprostou většinu mainstreamových sociálních médií, tisku a audiovizuálních médií.**

V tomto bodě je tisk vaším prvním a nejlepším nástrojem pro účinné maskování povahy vaší „demokracie“.

Váš tisk bude vyprávět příběh voleb a efektivně řízené volby nejsou ničím jiným než příběhem. Kandidát říká pouze to, co říká tisk. Kandidát dělá jen to, co tisk říká, že dělá. Intriky, skandály, vzestupy a pády jsou masem a krví, díky nimž se tento pořad cítí „relevantní“ – vlna „událostí“ vykresluje obraz dynamické proměnlivé situace s nejistým výsledkem, i když postupně řídí výsledek vámi zvoleným směrem.

Nezapomeňte, že nejde o to přesvědčit lidi, jak mají volit – uzamčený systém dvou stran už to činí samoučelným a nesmyslným ve všech státech kromě těch životně důležitých „swing states“ (nebo jakou terminologii jste si zvolili). Jde prostě o to, aby lidé věnovali pozornost, aby jim záleželo na výsledku, aby měli pocit, že jde o životně důležitou volbu, která změní život, a že do této volby investujete.

Dále jde o druh propagandy, která musí existovat na metaúrovni, aby se zachovala fasáda volby. Samotný akt pokusu o přesvědčování posiluje myšlenku, že lidé potřebují být přesvědčováni, a proto na jejich hlasech záleží.

To je nejdůležitější úkol vašeho zajatého tisku – ne kontrolovat výsledek, ale učinit zvolený výsledek věrohodným.

Pokud chcete drtivý výsledek, průzkumy veřejného mínění mohou předpovědět drtivý výsledek, pokud chcete, aby byl těsný, průzkumy veřejného mínění mohou předpovědět, že bude těsný. Tím, že vaše pečlivě vytyčená budoucnost bude taková, jakou lidé očekávají, že se stane, budou ji lépe přijímat, až se stane.

Poznámka na okraj: Kontrola tisku byla pro předchozí generace jednodušší. Bohužel, zatímco některé aspekty vaší práce technologie usnadnily, některé jiné naopak značně ztížily. Moderní

tyran se musí zabývat nezávislými médii, ale o tom až v dalším článku této série.

5. Hlasy

Ti, kdo hlasují, o ničem nerozhodují. Ti, kdo sčítají hlasy, rozhodují o všem.“

Možná si říkáte, že pokud ovládáte obě strany voleb, ručně vybíráte kandidáty, loutkujete tisk a máte zavedený systém, který znamená, že vaše zájmy jsou na obou lístcích a doslova nikdy nemohou prohrát, potřebujete skutečně falšovat hlasování?

No, samozřejmě, že musíte.

I když jsou všichni vaši kandidáti pod vaší kontrolou a prosazují stejný základní program, stále budete mít preferovaný příběh, který chcete v danou chvíli vyprávět, a loutku, která se nejlépe hodí k prosazování tohoto příběhu.

Například můžete mít v budoucnu naplánovanou psychickou operaci, která bude fungovat pouze tehdy, pokud bude v čele červený tým.

Nebo se může stát, že v obyvatelstvu panuje spousta nevole, kterou chcete a) zaměřit na novou nenávistnou postavu nebo b) rozptýlit zjevnou změnou režimu.

Může to být tak, že dlužíte nějaké laskavosti mocnému spojenci a dostat jeho příbuzného/manžela/syna do úřadu je úplatek.

Může to být tak, že jste si příliš pozdě uvědomili, že vámi vybraná loutka je natolik psychicky nevyrovnaná, že by se mohla stát v podstatě neovladatelnou vašimi obvyklými metodami, a je třeba na poslední chvíli provést výměnu.

To jsou okolnosti, kdy se skutečné falšování hlasů stává nezbytným.

Naštěstí, jak jsme již probírali v prvním bodě, jste navrhli systém, v němž volby s miliony hlasů může rozhodnout pár tisíc hlasů, a máte tisk, který vždy poslušně připraví půdu tím, že „předpoví“ váš plánovaný výsledek, jakkoli se může zdát nepravděpodobný a i když vyžaduje změnu směru na poslední chvíli, která se vymyká veškerému rozumu a smyslu.

Máte také „ochočené“ politické strany, které můžete sjednotit v oboustranném přijetí výsledku, a máte kandidáty, kteří vždy udělají to, co se jim řekne, což relativně usnadňuje utajení falšování.

Jak tedy provést skutečné falšování?

Podle našich zkušeností **je překvapivě nejtěžší zmanipulovat tradiční osobní ručně psané hlasovací lístky**, zejména pokud existuje infrastruktura pro rychlé a efektivní potvrzení totožnosti a sčítání hlasů.

Od této metody bychom proto měli odrazovat.

Ať ji váš zajatý tisk označí za „staromódní“ a „zastaralou“. Tvrdit, že zvýhodňuje jednu stranu nebo že je „rasistická“. Na podrobnostech nezáleží.

Zároveň je třeba propagovat „modernější“, „efektivnější“ a „spravedlivější“ způsoby hlasování – hlasování poštou, vhození do schránek, elektronické hlasovací zařízení a hlasování online.

Všechny tyto metody umožňují poměrně snadno přidávat další hlasy prostřednictvím poštovních podvodů nebo algoritmů, případně je odebírat prostřednictvím „ztracených hlasovacích lístků“ nebo „technických závad“. Mezi voliče a lidi, kteří hlasy sčítají, se tak dostává prostor – ať už skutečný, nebo metaforický.

Do tohoto prostoru můžete vklouznout a pustit se do práce.

A protože váš systém znamená, že volby pravděpodobně rozhodne jen několik tisíc hlasů na relativně malém území, nemusíte se příliš rozčilovat.

Stačí palec na váze a dostanete výsledek, který chcete.

Nikdo si toho nevšimne – pokud tedy náhodou nenarazíte na situaci, kdy se vámi vybraná loutka ukáže být výrazně nepopulárnější, než jste předpokládali.

To může vyžadovat „úpravy“ na poslední chvíli natolik zjevné, že vzbudí nějaký komentář. Stačí se však ujistit, že váš ochočený tisk všechny takové komentáře odmítne jako „konspirační teorii“, a nedojde k žádným významným dlouhodobým škodám.

Poznámka na okraj: Abyste to ještě více zjemnili, nechte tisk informovat o některých „závadách“ a „ztracených hlasovacích lístcích“. Vytvořte na pozadí bílý šum chaosu, ale zajistěte, aby bylo vidět, že OBĚ strany trpí i těžší, a zdůrazněte, že takhle prostě fungují obrovské moderní volby a že marže nebyla ovlivněna. Poté, až se tak stane, vydejte omluvy, odsoudit „odpovědné“ a slíbit zlepšení.

Tomu říkáme „kamoufláž nekompetentnosti“.

*

Závěr

Gratulujeme, po dokončení tohoto návodu jste nyní o krok blíže k dokonale řízené diktatuře pod rouškou demokracie.

Měli byste mít na svém místě:

1. Systém, ve kterém mají vámi zvolení úředníci jen velmi malou moc a většina hlasů se nepočítá.
2. Politické strany, které se shodují na všem důležitém, zatímco se neustále hádají o velmi nedůležité věci.
3. Seznam kandidátů, kteří jsou buď morálně, nebo finančně zkompromitovaní a byli vyškoleni, aby dělali, co se jim řekne.

4. Tisk v zajetí, který bude informovat pouze o tom, co mu řeknete, aby informoval.
5. Opatření, která usnadňují skutečné falšování voleb.

Pamatujte, že se všemi těmito pojistkami a plány je snadné kontrolovat výsledek voleb, aniž by kdokoli odhalil míru korupce.

...pokud to z nějakého důvodu nechcete dát najevo , třeba abyste zdiskreditovali demokracii nebo rozpoutali občanskou válku.

Ale to už je řízení narativu na pokročilé úrovni, kterému se budeme věnovat v některé z příštích lekcí.

Musíte si uvědomit – Víra veřejnosti je důvodem, proč tohle všechno děláme. Iluze volby je krví vašeho systému. Jakmile odhalíte, že je to pevně dané a na hlasování nezáleží, přestanou volit a ztratí veškeré investice.

Odtud se vaše mocenská základna může rychle rozpadnout.

O to se snažte pouze v případě, že již máte nastavený lepší systém, který jej nahradí.

[How to...Rig Your Rigged Elections](#) vyšel na [sott.net](#) 31.10.2024.
Překlad v ceně 1026 Kč Zvědavec.